Gerson, Johannes; Geiler von Kaysersberg, Johannes [Editor]; Schott, Petrus [Editor]: (Pars 1): Opera
[Straßburg: Johannes Grüninger], 10. Sept. 1488 Seite 558

opus est illi puisione. ¶ Secūdo qr p sub/
stantiā diuitiarū esse homis cōfirmat. ergo
pauptas est cōtra legem nature. Naturalit
eni diligit vnūquodqz pmanere/ τ id quod
necessariū est ad illud. ¶ Tertio est homo
naturaliter animal sociale ciuile/ vt ī libro
politicorū Aristotelis dicit. Societas anie
est in mutuo iuuamine τ subsidio amicicie
q̄ paupertas implere non pt ergo τc. Nam
per diuitias τ facultates liberam⁹ amicos
a malis. ergo bone sunt. ¶ Quarto paup/
tas est mala per se. ergo τc. Antecedēs pba
tur qr est occasio furti. adulatiōis. piurij. τ
malorū multorum. ¶ Quinto. nam libera
litas est virtus que danda tribuit τ retinet
retinēda. Vitiū illi oppositū in mai⁹ est p
digalitas q̄ omnia largit. vitiū autē in mi/
nus est illiberalitas / que retinet q̄ danda
sunt τ dat que retinēda. Est ergo pauptas
volūtaria vitiū in maius. qr omia sua lar/
gitur τ nihil retinet p se. ¶ Pro solutione
y dictorū dicit idem sanctus Tho. φ melio/
ra τ maxima bona hominis sunt/ sciētie/ τ
vtutes. minima sunt bōa fortune extrinse/
ca. media sunt bona corpis In tantū ergo
sunt diuitie bone. inq̄ztum pficiunt ad v/
tutis vsum. qr que ad finē sunt/ modū acci
piunt fm exigentiā finis. Si vero per vsū
diuitiarū impeditur virtutis vsus. non am
plius bona dicenda sunt sed mala. Propt
quod dicit/ φ bonū est habere diuitias ei q̄
vtitur ad virtutes. τ malū qui p eas retra/
hit a virtute/ nimia solicitudine vel amore
aut elatione. Hinc dicit φ contemplatiua
vita perfectior est q̄z actiua. quia paucfori/
bus indiget diuitijs. actiua vero pluribus
¶ Occupatur autē humana solicitudo cir
ca tria. Primo circa se. Secūdo circa per/
sonas sibi cōiunctas τ familiā domumqz.
Tertio circa res pcurandas quib9 homo i
diget ad vite sustentationē. Pauptatis er/
go voto abijcitur solicitudo rei exterioris/
cōsilio diuine legis Matth. xix. Si vis p
fect⁹ esse τc. Voto autem ɔtinentie abijcit
solicitudo rei familiaris ɔsilio scpture sctē
Corū. vij. Qui sine vxore est cogitat q̄ do/
mini sunt. Voto aūt obediētie abijcit soli/
licitudo sui/ curā ei⁹ cōmittēdo supiori He
breorū vlti. Obedite ppositi3 vrīs τ subiace
te eis. ipi enī puigilāt/ q̄i rōem reddituri p
aīabus vrīs. Est ergo inq̄t scūs Thomas
ibidē pauptas laudabilis/ qr liberat a viti
is. q̄b9 homīes p diuitias īplicant/ vt risien
te deo liberi⁹ vacēt. τ q̄zto magis hō p pau

pertatē liberat ab impedimentis vacandi
spūalib9. tāto est laudabilior. Nō dicit tan
to melior q̄zto maior. sed q̄zto liberior ē ab
impedimētis seculi prepediētib9 vacare do
¶ Ad pmam obiectionē. Vigilātij hereti z
ci τ suorū seqeiu3 dicendū est φ naturale sit
ɔgregare necessaria ad vitā. n̄ tn̄ optet om
nes circa hoc opus intendere. qr sicut apes
nō oēs eidē opi vacāt. sed q̄dā mella ɔfici/
unt. quedā construūt edes. reges autē non
vacāt istis. Ita hominibus multa sunt neces
saria/ que ab vno fieri non possunt / sed a
multis τ diuersis fm distributionē diuine
sapientie. Vita nr̄a indiget viris spūalib9
a tpalibus curis alienis/ qui p actiuis intē
dant diuinis sacrificijs τ ɔtemplationib9/
ad supplendū defectū seculariū/ ɔtemplati
uorū sustentationi insistentiū. Sic ocl's vi
det p ceteris membris/ man⁹ defendit ocu
lū/ τ laborat p sustētatōe aliorū mēbrorū. τ
sic de alijs/ q̄m mlta vnū corp⁹/ dicit apl's
Corū. ij. ¶ Ad scōm dicendū φ monachi
relinquēdo tpalia nō subtrahūt sibi ncca/
ria vite/ s3 remanēt eis in cōi vita ¶ Ad ter
tiū dicendū φ nec relinq̄ntes oīa faciūt cō
tra caritatē hūane societatis/ vt satis expiē
tia docet. ¶ Ad q̄rtū dicendū φ diuitie nō
sunt p se bonū. S3 vt ordinant ad bonum
rōis. Vn̄ nihil phibet pauptatē meliorem
fore/ si ad id bonū rōis ordiat pfecti⁹/ q̄z di
uitie/ qr exteriora/ bōa nō sūt/ nisi vt ad inte
riora ordināt. Et sic vitiū ex pauptate orit
male ordiata ad rōem/ sic ex diuitijs silr
¶ Ad quintū dicēdū/ φ pauptas n̄ ɔtrariat
vtuti/ nec est pdigalitas abijcere oīa ppter
xp̄m/ cū h̄ facit religiosus debito mōe rōnis
τ caritatis. Nam pl⁹ est se morti exponere
p vtutē fortitudis q̄z vouere pauptatē ppt
liberi⁹ vacādū do. Et cū arguit d̄ pauptate
φ suadet τ cogit furari τc. Verū ē de coata
n̄ āt de volūtaria. ¶ Sileat g̃ vigilāti⁹ he/
retic⁹ cū suis cōplicib9 τ fautorib9. Sileāt
q̄3 amō pprietarij/ eorūqz defēsores τ fauto/
res/ ɔuertantqz ab errore vie sue/ τ soluant
vota q̄ distinxerūt labia sua. vt tādē audir
mereāt/ vos q̄ reliq̄stis oīa τc. cētuplū acci
piet3/ τ vitā etnā possidebit3/ quā nob ɔce/
dat q̄ pmisit amē.

¶ Prima ps operū mgr̄i Johis de gerson/ sa
crarū lr̄arū doctoris resolutissimi/ xp̄ianissi/
miqz/ ɔplectēs tractat⁹/ fidē ac ptātē3 eccia
sticā ɔcernētes/ finit felicit. āno dn̄ice na/
tiuitatis. Mccccl xxxviij. Mensis vero se/
ptembris ydus quarto.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-407-ii/0558
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG